

Pirkkalan seurakunnan nuorisotyön ohjausryhmä 6.2.2018

Läsnä:

Hannu Touru

Kati Näsi

Lotta Törnblom

Ville Salminen

Eero Rekola

Teemu Kallio

Martti Arola

Niilo Rautionmaa (p.j.)

Taru Lossi

Arto Köykkä (sihteeri)

Vuoden 2017 toimintakertomukset

Kouluikäisten työssä on nykyään erittäin myönteinen vire, ja kysyntää on enemmän kuin kyetään vastaamaan. Talvisen arkitoiminnan kannalta toimintaa on vaikeaa lisätä, koska sitä ei voi rakentaa vapaaehtoisten eikä tilapäistyöntekijöiden varaan. Heidän mukanaan tulee aina tietty epävarmuus: vapaaehtoisen osallistuminen saattaa nopeasti kaatua työpaikan saantiin.

Kokouksessa syntyi idea leiripäivien toteuttamisesta Pappilan alueella niin, että yksi leiri majailisi kodalla, toinen Pappilassa ja kolmas Pihlajaniemessä. Paikat vaihtuisivat päivittäin. – Idea jäi harkintaan.

Tilapäistyöntekijöillä ja vapaaehtoisilla voidaan paikata paremmin kesätoiminnan resursseja kuin talven.

Yleisesti ohjausryhmä oli vahvasti sitä mieltä, että seurakunnan toimintaa on suunnattava juuri sinne, missä on kysyntää.

Rippikoulun osalta keskityttiin pohtimaan, mitä rippikouluille merkitsee yhä useampien nuorten peruskoulun käymisen siirtyminen Tampereelle. Sisäilmaongelmien takia näitä nuoria on ollut viime aikoina ennätysellisen paljon. On luonnollista ja suotavaakin, että he käyvät rippikoulunsa niiden kavereiden kanssa, joiden seurassa he viettävät yleensä aikaansa. Jos trendi jatkuu, rippikouluikäluokan kasvusta seuraa, että Pirkkalassa ei tarvitse vastaavasti lisätä rippikoulujen lukumäärää. – Tässä ilmiössä näkyy hyvin se, että yhteiskunnan muutoksilla on vaikutuksensa seurakunnan toimintaan.

Rippikoulun jälkeisessä nuorisotyössä kolme viimeisintä rippikouluikäluokkaa ovat olleet hyvin aktiivisia toisin kuin heikohko vuonna 1999 syntyneiden ryhmä. Tätä aktiivisuuden aaltoilua on ollut vuosien aikana paljon, eikä sille voi osoittaa täysin pätevää selitystä. Ratkaisevaa voi olla se, kuinka paljon ikäluokassa on positiivisia poikia, joilla on aikaa ja intoa suunnata aktiivisuuttaan seurakuntaelämään.

Hartauksiin osallistuminen on ollut ilahduttavasti kasvussa. Uutena ilmiönä on se, että iltoihin osallistuu jonkin verran myös maahanmuuttajataustaisia nuoria.

Nuorten aikuisten työssä Pirkkala on niitä harvoja seurakuntia, joissa on runsaasti aktiivista toimintaa. Se tavoittaa ison määrän väkeä. Jotain luottamuksesta kertoo se, että leireillä on aina mukana niitä, jotka eivät ole pitkään aikaan kyenneet osallistumaan, mutta päättävät tehdä eräänlaisen comebackin. Elämän realiteetti on, ettei ole mahdollista tavoittaa niitä alueella olevia aikuisnuoria, jotka eivät ole Pirkkalasta kotoisin ja joiden asuminen on eräällä tavalla muodollista kaiken kiinnostuksen kohdistuessa Tampereen tapahtumiin.

Syksyinen Edu Kettusen konsertti oli erinomainen esimerkki tapahtumasta, joka kutsui vain harvoin kirkkoon tulevia ihmisiä.

Kirkkoveräjän seurakuntatalon kalustus

Ohjausryhmä päätti, että Kirkkoveräjän seurakuntatalon yläkerran kalustusta ruvetaan miettimään uusiksi.

Eteisaula "näyttää lähinnä verovirastolta". Se antaa kuitenkin mielikuvan koko talosta. Salien kalustusta ei tarvitse muuttaa, mutta eteisaulaa on muokattava niin, että se houkuttelee asettumaan taloon ja vahvistaa kommunikatiivisuutta. **Eteisaulan muuttaminen vaatii sitä, että siitä keskustellaan kaikkien työalojen kanssa.**

Rippikoululuokan kalustus ei vastaa lainkaan nykyaikaista ja myös Pirkkalassa toteutettavaa opetusajattelua. Vihkomerkitöjä luokassa tehdään niin vähän, että ne järjestyvät myös kirjoitusalojen avulla. Pöytätilaa tarvitsevat lähinnä kouluikäisten kerhot, mutta niidenkin ongelmat voidaan ratkaista kevyillä, siirrettävillä pöydillä. Rippikoulujen kannalta on tärkeää, että tila on houkutteleva. Uudistuksella on vaikutuksensa myös nuorteniltojen ilmapiiriin.

Asiat kokosi 16.2.2018

Arto Köykkä